

Hece Vezni Şiir Yarışması İkincisi
Hüseyin ERDOĞAN
Rumuz: Toprak

BEKTAŞ, YUNUS, EVREN OLUP KALDILAR

Efsane canımla, gamlı ummanda
Damla sudan, türlü sıfat buldular
Yesev, Lokman, tapduk pirlere ardında
İlmi bulmuş cana hayran oldular

BEKTAŞ gibi tutun ruhi Rahmana
Hoş görü içinde varın hayrana
Sev sevil, sar sarıl dedi insana
Sevgi olan dine sarıl dediler

YUNUS barış dedi, hakka sarıldı
Aşka daldı, umman oldu duruldu
Soysuz kinsiz dini cana buldurdu
Sabrı mabet, canı kible ettiler

Ahi EVREN cömert, hakkın özünde
Ermiş olan kaldı gönül şehrinde
Cahil olan mahir oldu ilminde
Her bir canı, aşka göre ördüler

Üçü bir can, rengi sevgi nurudur
Cümle cihan, hakkın sırlı ruhudur
Hakkı bilmez olan, cahil kuludur
Nefsi, kara günü, dinden kovdular

Mevki makam yüktür canı âlemde
Senlik benlik gıybet, yoktur gönlümde
Engin gönül, cömert olan âdemde
Razı olmuş, razı edip döndüler

Toprak mahir, bağlı bahçe eylersen
Aşka kapı açar, murat dilersen
Çiçek balda çoşar, emek verirsen
Sırlı toprak gibi aşka geldiler

Ermiş okulunda, irfan okundu
Güzel olan cana sevda dokundu
Ateş olan aşık, mumda yakıldı
Işık olup candan cana yandılar

..... derdi derman ettiler
Nasip kısmet verip, cana kattılar
Güzel olan canda gönül tuttular
Bektaş, Yunus, Evren olup kaldılar.